

Orsay in bewegingen

Een serie zeer korte films opgenomen in het Musée d'Orsay om alles te leren over de artistieke bewegingen van de periode 1848-1914.

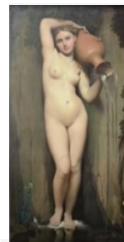
<https://www.musee-orsay.fr/fr/outils-transversaux/galerie-video/orsay-en-mouvements.html>

Academisme (1648-1897)

Een precieze tekening, een glad schilderij op een groot doek, geïdealiseerde karakters, vaak naakte, mythologische, religieuze of historische onderwerpen.

Les femmes gauloises episode de l'invasion romaine
(1851)
Auguste Glaise

La source
(1856)
Jean Auguste
Dominique Ingres

Naissance de Vénus
(1879)
William Bouguereau

Realisme (1849-1870)

Een schilderij met openhartige en zichtbare accenten, een scène uit het dagelijks leven en een interesse in gewone mensen, een zoektocht naar waarheid in representatie, een compromisloze getuigenis, soms een aanklacht tegen de tijd.

Une enterrement à Ornans
(1850)
Gustave Courbet

Ce qu'on appelle le vagabondage
(1854)
Alfred Stevens

l'Angélus
(1859)
Jean-François
Millet

La Blanchisseuse
(1863)
Honoré Daumier

Oriëntalisme (1798-1900)

Een westerse visie op het Oosten, op zoek naar exotisme, onderwerpen geïnspireerd door landen rond de Middellandse Zee, scènes uit reisverhalen of verhalen.

Pèlerins allant à la Mecque
(1861)
Léon Belly

l'Odalisque allongée
(1870)
Jean-Joseph Benjamin-Constant

*Esclave d'amour et
Lumière des yeux*
(1900)
Etienne Dinet

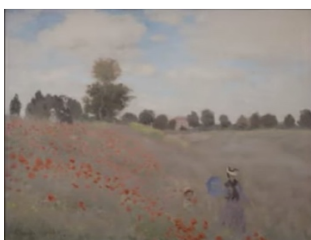
Eléphants d'Afrique
(1867)
Charles Emile de Tournemine

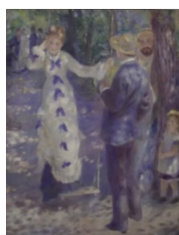
Laghouat, Sahara algérien
(1879)
Gustave Guillaumet

Impressionisme (1874-1886)

Van kleuren die direct op het canvas zijn gemengd, aangebracht met kleine details, heldere en levendige tinten, met gekleurde schaduwen, kleine formaten, vaak geschilderd naar het leven, onderwerpen geïnspireerd door het moderne leven of landschappen.

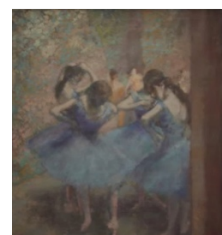
Coquelicots
(1873)
Claude Monet

La Balançoire
(1876)
Auguste Renoir

*Les toits rouges,
coin de village, effet
d'hiver*
(1877)
Camille Pissaro

Danseuses bleues
(1890)
Edgar Degas

Naturalisme (1880-1900)

Figuren getekend volgens academische techniek, een zoektocht naar spontaniteit in de aanraking van kleur, scènes ter plaatse genomen zoals op foto's, een waardering van gewone mensen en intellectuelen.

Deux laboureurs et trois chevaux
(1868)
Constant Alexandre Famin

La paye des moissonneurs (1882)
Léon Lhermitte

Louis Pasteur
(1885)
Albert Edelfelt

Manda Lamétrie, fermière
(1887)
Alfred Roll

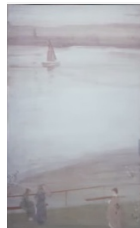
Puddeurs au four
(1893)
Constantin Meunier

Japonisme (1862-1890)

Van de kleuren plat gelegd, zonder modellering, zoals in een Japanse prent, een vaak verticaal, langwerpig formaat, een decoratief schilderij met zuivere vormen en kleuren, karakters gekleed in Japanse mode.

Service Bracquemond Rousseau
(1866)
Felix Bracquemond

Variation en violet et vert
(1871)
James Abbot McNeill Whistler

La dame aux éventails
(1873)
Edouard Manet

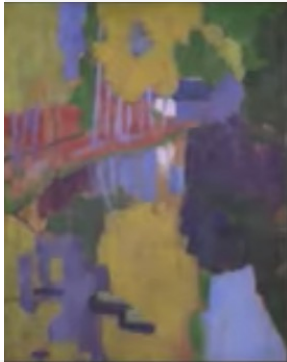
Le peignoir
(1890)
Pierre Bonnard

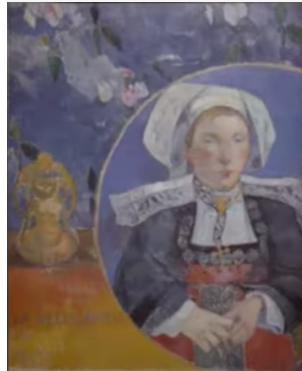
Marsh Weeds, Herbes des marais
(1895)
Peter Henry Emerson

De school van Pont-Aven (1886-1894)

Onderwerpen geïnspireerd door Bretagne, scherpe tonen, plat gelegd, kleuren die de natuur niet imiteren, vereenvoudigde vormen, omgeven door een donkere omtrek, de schilders halen hun invloeden uit de primitieve of Japanse middeleeuwse kunst en zien af van het klassieke perspectief.

Le Talisman, l'Aven au Bois d'Amour
(1888)
Paul Sérusier

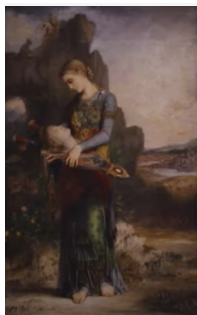
La Belle angèle
(1889)
Paul Gauguin

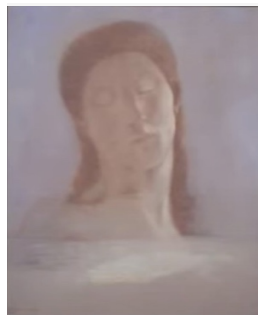
Les Bretonnes aux ombrelles
(1892)
Emile Bernard

Symbolisme (1866-1900)

Tijdloze scènes, literaire, religieuze of mythologische inspiratiebronnen, een indruk van mysterie en droom.

Les yeux clos
(1890)
Odilon Redon

Orphée
(1865)
Gustave Moreau

Payage aux arbres verts ou Les hêtres de Kerduel
(1893)
Maurice Denis

La Pensée émergeant de la matière
(1895)
Auguste Rodin

Neo-impressionnisme (1886-1900)

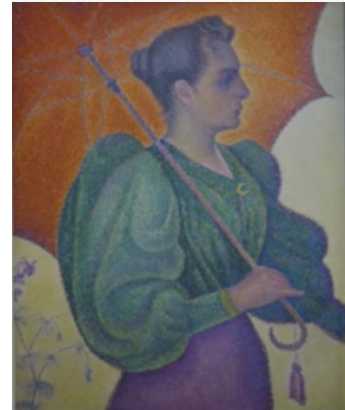
Pure kleuren vastgelegd in accenten, gebruik van complementaire tinten in contrast, het mengen van kleuren vindt plaats in het brein van de kijker.

Cirque
(1891)
Georgs Seurat

Jeune paysanne faisant du feu
(1888)
Camille Pissarro

Femme à l'ombrelle
(1893)
Paul Signac

Post-impressionisme (1889-1892)

Niet echt een schilderbeweging, de term, bedacht in 1910, verwijst naar verschillende kunstenaars die braken met het impressionisme en kenmerkt een persoonlijke stijl, gekenmerkt door een vrijheid van behandeling.

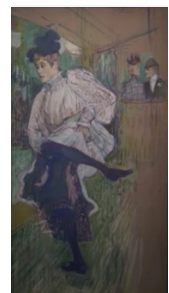
La table de cuisine
(1888)
Paul Cézanne

Portrait de l'artiste
(1889)
Vincent Van Gogh

l'Eglise d'Auvers-sur-Oise, vue du chevet
(1890)
Vincent van Gogh

Jeanne Avril dansant
(1892)
Henri de Toulouse-Lautrec